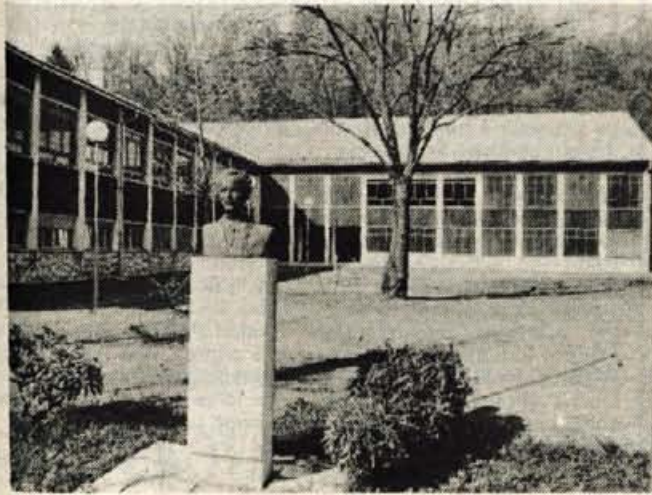

Odprte strani

MIHA NAGLIČ
Prvomajsko
spraševanje

IGOR TORKAR
Meditacija o ogorčenosti
in zmedenosti ljudi

Nova šolska prizidka v Lipnici in Ljubnem - V radovljiski občini so v zadnjih osmih letih povečali šole v Radovljici, Lescah, na Bledu, v Gorjah, v Lipnici in v Ljubnem, obnovili so šole v Ovsih in vložili nekaj denarja tudi v bohinjško šolo. Kot je ob odprtju šole v Lipnici dejal predsednik gradbenega odbora Zlatko Kavčič, so v občini s temi naložbami, za katere so prispevali denar zaposleni v občini, rešili prostorske probleme najmanj za dve desetletji. Pred prazniki so v občini odprli še zadnja osnovnošolska prizidka - v Lipnici (na sliki) in v Ljubnem. (Več na 2. strani.)
C. Z., slika: G. Šinik

Krstna predstava slovenskega parlamenta

V ponedeljek bomo 7. maja. Nisem brskal po kronikah, kaj se je pomembnega v zgodovini pripetilo tega dne, vendar bo letošnji 7. maj zanesljivo med pomembnejšimi dnevi slovenske zgodovine. Na prvo sejo se bo sešel novi slovenski parlament, prvi povojni, izvoljen na svobodnih, demokratičnih, neposrednih in večstrankarskih volitvah. Ne pričakujemo od njega, bilo bi hudo nerehalno in nepošteno, da bo delal čudeže. Breme in dolgovi preteklosti so hudi, neizprosna pa bosta sedanjost in prihodnost. Če sama po sebi bosta takšni, razen tega pa bo treba skozi parlament uresničiti vsaj del predvolilnih obljub in vsaj stopiti na pot k "obljubljeni deželi", ki je tako prevladujoče omehčala čustva slovenskih volilcev. Ker so vsi glavni igralci predvolilne predstave več ali manj igrali na enake ali sorodne strune, nihče, pa naj ima posej večino v parlamentu, ali pa naj bo kritična in ustvarjalna opozicija, nima pravice do sprenevanja ali celo igranja z obljubami ter odgovornostjo pred Slovenci in v naši republiki živječimi ljudmi, pa tudi pred federalno državo in tujino, ki je do naših volitev gojila velike simpatije. V prihodnje se bo vloga slovenskega parlamenta še povečevala, njegova organiziranost se bo že na prvih naslednjih volitvah zanesljivo spremenila, vendar je odgovornost tega prvega, tako izvoljenega parlamenta velika že zaradi tega, ker bo od njegovega delovanja predvsem odvisen slovenski razvoj parlamentarne demokracije ter umestitev države Slovenije v Jugoslaviji ali izven nje. Zdi se mi, da bo šlo predvsem za slednje, tu pa bo moral imeti parlament popolno podporo

prebivalcev slovenske države, predvsem pa trdno in za vse možne izide predvideno strategijo in ukrepe. Prve korake k parlamentu kot vrhu zakonodajne oblasti je naredila že stara skupščina, posebno v drugem delu svojega mandata s potezami za utrditev in tudi ohranitev pridobljene slovenske suverenosti. Bila je opora graditvi nove oblasti, novega načina volitev, za katerih analizo bo še čas in tudi priložnost za spremembe. To je treba starim delegatom ob slovesu priznati.

Novi slovenski parlament ima v ponedeljek krstno predstavo. 240 ljudi bo v treh zborih začelo svoj mandat. 126 jih je bilo na listah Demosove koalicije, čeprav je strankarska pripadnost delegatov zbora združenega dela težje ugotovljiva. ZKS - stranka demokratične prenove in ZSMS - liberalna stranka imata po 38 poslancev, Socialistična zveza Slovenije jih ima 16, razen tega pa imata svoje poslance še madžarska in italijanska narodnost v Sloveniji. Od ponedeljkove seje se veliko pričakuje, vendar kaže ostati na realnih tleh. Prva seja bo naredila veliko, če bo potrdila način sestave nove slovenske vlade (Demos ima mandatarja dr. Lojzeta Peterleta, krščanskega demokrata, v javnost so bila dana nekatera imena, vendar morajo dobiti soglasje vseh v Demosu združenih strank, ki pa imajo razumljivo vsaka svoje interese, ni pa še jasna usoda koalicije z liberalci) ter sprejela poslovnik, kako izvoliti predsednika in podpredsednika skupščine.

J. Košnjek

Tomo Česen niza podvige v Himalaji

Sam na vrhu Lotseja

Kranj, 2. maja - Predpraznične dni je v soboto, 28. aprila 1990, olepšala vesela novica izpod Himalaje, da je kranjskemu alpinistu Tomu Česnu uspel vzpon na 8516 metrov visoki Lotse prek doslej nepreplezane južne stene. Če iz ocene slovitega plezalca Reinholda Messnerja, da je ta stena problem za leto 2000, je moč sklepati o pomenu Česnovega podviga.

je bil Tomo Česen, ki sta ga spremljala do baznega tabora še zdravnik Janko Kokalj in snemalec Matjaž Ravnihar. Alpinist Česen je sicer že lani aprila uspel sam splezati v alpskem stilu severno steno Janjuja, vendar je južna stena Lotseja v primerjavi z njo mnogo trši oreh. Lotse je namreč četrti najvišji vrh sveta, katerega 3000-metrski južni stena se konča približno 800 m višje od Janjuja, veliko nadmorsko višino pa spremljajo še večje objektivne nevarnosti. Zato ni čudno, da so bili vsi dosedanja poskusi vzponov v njej neuspešni. Sloviti Tirolec Messner jo je označil za alpinistični problem leta 2000. Tako smo lahko še bolj ponosni, da jo je že desetletje prej prvi preplezal Slovenec, Kranjčan Tomo Česen. Za izjemen športni in človeški podvig mu tudi mi iskreno čestitamo!

Pred odhodom v Himalajo si je alpinist Česen zastavil še en cilj, vzpon na 8091 m visoko Anapurno I prek zahodne stene. Zaenkrat še ni znano, ali bo na to goro odšel že zdaj ali se bo k njej vrnil jeseni.

Po doslej znanih podatkih je moč zapisati, da je šlo za edinstveno odpravo v Himalajo. Njen vodja in edini plezalec

Stojan Saje

Planinsko društvo Kranj se zahvaljuje za čestitke ob uspehu njihovega člana Tomu Česnu, ki je preplezal južno steno in osvojil vrh Lotseja.

Čestita predsednika Drnovška

Tomu Česnu je čestital tudi predsednik predsedstva SFRJ dr. Janez Drnovšek, ki je v brzobjavi zapisal: »Ob izrednem alpinističnem uspehu, ki ste ga dosegli z vzponom na vrh Lotseja, vam iskreno čestitam. Ponovno ste dokazali, da naš alpinizem sodi v sam svetovni vrh. Želim vam veliko sreče in nadaljnjih uspehov.«

OSNOVNOŠOLCI SPOZNAVAJO ŠOLO IN OKOLICO - V kranjski osnovni šoli Simon Jenko so pred prvomajskimi prazniki že petič zapored pripravili v sodelovanju z borčevsko organizacijo v KS Vodovodni stolp kviz z imenom Kaj veš - Kaj znaš. Sodelovalo je blizu 200 učencev iz vseh šestih razredov, ki so odgovarjali na vprašanja o značilnostih tamkajšnje krajevne skupnosti in Gorenjske, preizkusili pa so tudi poznavanje učne snovi in svoje šole. Pri tem so se najbolj izkazali učenci 6.A razreda.

(S. S.) - Foto: G. Šinik

Čiščenje nabrežja Save

Radovljica, 3. maja - Člani čolnarskega društva "Raftina" iz Radovljice se pripravljajo na veliko očiščevalno akcijo, na katero vabijo tudi kajakaše, ribiče, potapljače, planince in druge ljubitelje narave. Zbrali se bodo v soboto, 12. maja 1990, ob 9. uri v Bohinju. Od Bohinjskega jezera do Radovljice se bodo po Savi Bohinjski spustili z gumijastimi čolni, rafti, ki so last društva, ali jih bodo pripeljali udeleženci akcije s seboj.

njej ne bo treba biti več sram pred sabo in drugimi ob obisku najlepših koticov naše dežele. Čeprav bo dela veliko, bo dan na neki prijeten tudi zaradi spoznanja o koristnosti takega početja. Čiščenje bodo nadaljevali še 19. maja na Savi Dolinki med Mostami in Podnartom.

S. Saje

Vršič je bil med prazniki že prevozen

Tudi letos je Autocommerce z inozemskimi partnerji v Gozdu Martuljku in na Vršiču pripravil tradicionalni prikaz delovanja in novosti v tehniki čiščenja javnih površin in odstranjevanja snega. Na Vršiču se je s pol metra snega »pozabavala« nova Supra 2000, najnovejši stroj za odstranjevanje snega. Za njim za delavce Cestnega podjetja Kranj ni ostalo več poštenega dela.

Seveda to ne bo povsem navadna vožnja po reki, ampak se bodo med njo ustavljali povsod tam, kjer so se ob strugi nabrale smeti. Obrežje Save in okolice nameravajo očistiti nečednih dokazov človeške brezbrčnosti do okolja. Kot so zapisali v vabilu za akcijo, h kateri so pozvali tudi nekatere delovne organizacije, turistične delavce in zasebnike, jih po

Na Bledu najboljši

Bled, 29. marca - Prvomajsko blejska regata je potrdila napovedi strokovnjakov, da se letos obeta močna konkurenca med tekmovalci. Na prizorišču lanskega svetovnega prvenstva so se zbrali vsi, ki pri nas v veslaškem športu kaj pomenijo, pa tudi mladi tekmovalci, ki svojo športno pot šele začinjajo.

V. S.
Slika: G. Šinik

MITSUBISHI **DOMEVSCEK** **VOLVO**
NOVA IN RABLJENA VOZILA, NADOMESTNI
DELI, DODATNA OPREMA, ODLIČEN SERVIS IN POPRAVILA
FURNITZ (PRED BELJAKOM) KÄRNTNERSTR.50,
Tel.: 9943-4257-2210

BOJAN ŠTIH

Kratke in izmišljene zgodbe iz let 1941 - 1945 LXXIII.

Konec junija 1945. leta so sedeli v hotelski dvorani s kristalnim lestencem štirje bivši partizani. Onstran jezerske gladine je stal grad na visoki pečini. Modro nebo, pod katerim je veter miroval. Dan brez oblakov. Tam zadaj za visokimi hribi je bila preteklost, onstran gozdov v ravnini se je skrivala prihodnost. Bila pa je tudi sedanost. V ljudeh. Kaj zdaj? Ali ima naša prihodnost bodočnost? Nihče od četverice tega ni vprašal, zato tudi nihče ni ničesar odgovoril. Ampak vprašanje je bilo. Skrivala ga je zemlja. Lačna in žejna. Tudi krvava. Skrivalo ga je nebo. Zračno in sinje. In prvi je povedal, kako se je umaknil s slovensko partizansko vojsko iz Trsta. Drugi je opisal partizanski umik iz Celovca čez Karavanke. Tretji, kako se je rešil pijanih Rusov in Bolgarov in skorajda utonil v Muri. Četrti je dolgo molčal. Potem pa je spregovoril. "Včeraj sem moral oddati v belgijski kasarni orožje. Oficirju četrte armade. Bil je prijazen, morebiti se je šalil, ko me je gledajoč mojo brzostrelko, vprašal: 'Ko ti je ovo poklonio?' Obrnil sem se poln srda in odšel na cesto. Toda doma imam še eno. Ta bo moja do groba." Zedinjene Slovenije, ki se je začela 9. maja 1945, kot mislijo eni, oziroma 27. aprila 1941, kot trdijo drugi, je bilo nepreklicno konec. Minile so lepe sanje in nič več ni bilo resnično.

Potem pa je prvi nenadoma potegnil iz futrole pištolo. Z mirno roko je pomeril s cevjo proti žici, na kateri je visel secesijski kristalni lestenec. Zagrmel je strel in lestenec je padel na tla. Hrušč polomljenega in razbitega stekla. Nekdo, ki je videl prizor, je svojemu bližnjemu potožil: "Rdeči divjaki iz gozda." Kako strašno se je zmotil. Zakaj strel, ki je odtrgal lestenec s stropa, je bil morebiti prvi odmev nove nacionalne bolečine, o kateri takrat še nihče ni natančno vedel, kakšna je, zakaj se je pojavila, kaj pomeni in kdo jo je povzročil. Toda ta nejasna bolečina je bila znak tiste resnice, ki jo danes nekateri že dobro poznajo: ZAMAN SMO SE BOJEVALI, ZAMAN BOMO ŽIVELI, TISOČI SO ZAMAN PADLI IN UMRLI. Toda kakšen naj bi bil v blodnjaku zgodovine drugačen konec slovenskega narodnoosvobodilnega in revolucionarnega happeninga, kot pa spoznanje, ki se začne z besedami: ALI NISMO ZAMAN... Sicer pa poznamo zgodbo o grškem očetu in sinu, ki sta poletela proti Soncu...

Odprte strani.

Urednikova beseda

Današnje Odprte strani začnemo z razmišljanjem Mihe Nagliča, nadaljujemo s predstavitvijo nove knjige Igorja Torkarja Meditacije o mojem času in objave ene od njih, iz 95 številke Nove revije objavljamo skrajšani prispevek Janeza Staniča Mednarodni vidiki slovenske samostojnosti, na zadnji pa odmev Zdenka Zavavlava na naše zapise o spravi.

Leopoldina Bogataj

MIHA NAGLIČ

O delu za osamosvojitvev Prvomajsko spraševanje

Prvi dan majnika ali velikega travna je že od nekaj prevevalo praznično vzdušje. Narekovala ga je brsteča narava, svojski pečat pa je dol leta 1890, ko je posta tudi delavski praznik. Uvedbo mednarodnega delavskega praznika je sklenila ob svoji ustanovitvi v Parizu leta 1889 II. internacionala, že prej pa so ameriški delavci za to predlagali 1. majnik. Tako je bila prva proslava prvega majnika po svetu leta 1890. Praznovanje, ki ga je širila spočetka pač socialno-demokratska stranka, je prevzel sčasoma ves industrijski proletariat. Marksističnega prvomajškega duha je budil pri nas »Majski spis« (1898), od 1899 dalje »Prvi majnik«, ki so ga redno izdajali socialni demokratje najprej v Trstu, pozneje v Ljubljani. Kljub nasprotovanju oblasti so prvomajške proslave med delavskimi množicami na Slovenskem do druge svetovne vojne postale tudi značilen izraz mlade delavske kulture s svojim običajnim sporedom: »shodom«, kako kulturno prireditvijo, veselico ali pa izletom. V 75 letih si je delavski prvi majnik mogel ustvariti trdno izročilo.

Na dan 1. maja sta do nedavnega gođovala sveta Filil in Jakob. Spremembe v cerkvenem koledarju so prestavile njun god na 11. maj... (Niko Kuret, Praznično leto Slovencev, 1965)

Prvomajski delavski praznik se je torej že zgodaj »prijel« tudi na Slovenskem — tako trdno, da je s cerkvenega koledarja izpodrinil celo sv. Filipa in Jakoba in na njuno mesto postavil Jožefa Delavca. Kako naj si tedaj ob tem splošnem priznanju razložimo konkretno dejstvo, da Slovenci, ki so sicer krščanski narod, ne hodijo več na prvomajške proslave. Ponekod jih sploh ne prirejajo več, kjer pa jih še (npr. v Žireh), se že več let soočamo z obiska. To dejstvo smo pogosto pojasnjevali z mnenjem, da so naše tradicionalne proslave čitalniškega izvora nekaj preživetega. Prav letos pa je obisk tako očitno upadel, da je vse skupaj izpadlo kot nekakšen bojkot. Zakaj? Se po zmagi opozicije na prvih »demokratičnih in svobodnih volitvah« ljudje ne čutijo več »obvezane« hoditi na proslave, na kakršnih je prejšnji režim slavil samega sebe? Program (dober ali slab) ni kriv, saj je bil tak kot ponavadi, nastopili so pevski zbori, pihalna godba in dober recitator, na odru so se zvrstili ljudje različnih prepričanj in pripadniki vseh strank, ki jih prav kultura povezuje. Tudi slavnostni govornik, mag. Viktor Žakelj, »politik, ki ne juriša na ne-bo, raje gradi most od starega k novemu,« ljudi gotovo ni odvrnil, da je na volitvah v sedmi volilni enoti, na Gorenjskem, v »posamični konkurenci« dobil daleč največ glasov, za kar se je navzočim tudi zahvalil. Kje je torej vzrok? Pa menda ne v dej-

stvu, da je bila proslava Prvega maja hkrati proslava Dneva OF — je potemtakem stvar v tem, da ljudje prvi praznik po večini še priznavajo, drugega pa ne več?!

Zdi se, da je res tako. Viktor Žakelj je to dejstvo zaznal in skušal po svoje in v imenu stranke, ki je najbolj neposredna dedinja OF, le-to zagovarjati. Tiste, ki en praznik še praznujejo, drugega pa ne več, je opozoril na zgodovinsko vez med obema. Ameriški delavci so v letih, ki se je porajal Prvi maj, zahtevali »tri osmice«: 8-urni delavnik, 8 ur za počitek in 8 ur za kulturo, izobraževanje in rekreacijo. Dejstvo, da sto let kasneje dobršen del delavstva po svetu vse to tudi ima, ni samo po sebi umevno. Za nikakr-

šno dobrodušno gesto brezdušnega kapitala ne gre; za vse navedeno se je bilo treba še kako boriti, pri čemer so odločilno vlogo odigrale t. i. leve stranke: socialisti, socialdemokrati in komunisti. In prav ti so osnovali tudi OF — v času, ko so stranke »meščanskega« loka povsem odpovedale in so bile pripravljene za golo preživetje ponuditi okupatorju vse mogoče vazalne usluge.

OF, ta »trojanski konj komunizma«, pa je iz vojne izšla kot zmagovalka in leta 1945 dosegla za tisti čas in razmerje skoraj optimalno uresničenje programa Zedinjene Slovenije — zaokrožitev večine slovenskega etničnega ozemlja v delavski republiki...

Argumentacija te vrste vzdržati vsako polemiko. A kaj, ko ne gre le za to in za različne močne razlage zgodovinskih dogodkov. Gre tudi za to, da so komunisti v pretirani navezavi na svoje boljševiske vzornike sami izničili veličino svojih prejšnjih dejanj: najprej v azijskem in krvavem obračunu s poraženimi nasprotniki, nato s povsem nepotrebnim duhovnim terorjem nad inteligenco, kmeti in verniki in ne nazadnje z brodolomom svojih gospodarskih podvigov. V prvem koroleninjo vse očitnejša revanšistična hotenja, v drugem je iskati glavni vzrok za poraz leve na nedavnih volitvah, ki so jih številni ljudje doživljali kot duhovno osvoboditev, gospodarsko eksperimentiranje pa je povzročilo, da prva

»osmica« ne daje pravega finančnega učinka in je zato potrebno še drugo žrtvovati delu, če hoče človek kolikor toliko spodobno živeti...

A vrnimo se zdaj k uvodnemu vprašanju, ali naj še slavimo Dan OF ali ne? Zgodovinski pomen in veličina tega dejanja ostaneta in ju ni mogoče izničiti z bojkotom ali z ukinitvijo praznika oziroma tega ali onega poimenovanja. Kakot tudi ni mogoče izbrisati iz zgodovinskega spomina padlih prvoborcev, po katerih se imenuje osnovna šola v Žireh ali pa epopeje Prešernove brigade, po kateri se imenuje tista v Železnikih, že s tem, da ukinito neko imenovanje. Nositi svojo glavo naprodaj ali pa pridno delati naprej in čakati, kaj bo, pač ni enakovredno ravnanje. Priznanja, da so se nekateri izkazali pred drugimi kot narod-

ni junaki ne izniči niti dejstvo, da so se njihovi nekdanji tovariši kasneje v svojem zgrešenem početju sklicevali na njihovo žrtev.

Sicer pa vse pogosteje slišimo, da je pogrevanje zgodovinskih razločevanj neproduktivno početje. Tisti, ki so zmagali na volitvah, imajo veliko bolj produktivno možnost, da z dejanji osamosvojitve slovensko republiko. Objektivne možnosti za to so zdaj veliko večje, kot so bile v letih 1941 ali 1945.

V tem, da se v prvomajskem času skupaj praznujeta delavski in narodnoosvobodilni praznik, ni torej v principu nič zgrešenega. Gotovo pa je, da je treba tako enega kot drugega napolniti z novo vsebino: delavskega z več umnega dela, narodnoosvobodilnega pa z novimi dejanji za osamosvojitve Slovenije.

Praznična smuka na Krvavcu

Krvavec, 1. maja - Naposled so s smuko pričeli tudi na Krvavcu. Pravo smuko so zaposleni pri RTC Krvavec pričakovali domala celo zimo, dočakali pa tik pred zaključkom. 22. aprila so pričeli z obratovanjem žičnic na Zvoher Njivic, prismsučati pa se je dalo do Rozke. Gondola pa bo vozila vsako polno uro do 6. maja, ko bo uradno konec sezone. Trenutno je snega še do 30 cm, temperature pa so že pomladanske. Povprečno 1500 smučarjev dnevno je lahko poleg pomladanske smuke uživalo tudi ob lepem vremenu in za ta čas bogati gostinski ponudbi. Vsi, ki so te dni nudili "usluge" na Krvavcu, pa so še enkrat pokazali, da znajo delati in hočejo, le sneg bi potrebovali. Pričakujejo ga ponovno naslednjo sezono, "ponudili" pa naj bi ga tudi s topovi.

Fotoreportaža: GORAZD ŠINKIČ

Središče pomladanske smučarije na Krvavcu. Čakalnih vrst ni bilo nikjer, ne za dvosedežnico proti Zvoheru, ne pri gostincih. Vsi pa so bili zadovoljni.

Tudi na ramenih se je zanimivo smučati.

Poskrbeli so tudi za najmlajše, saj je delala tudi otroška vlečnica.

S traktorjem takole dovažajo sneg tja, kjer ga najprej zmanjka, nujno je potreben ob prečnju.

Najprej peš s smučmi v rokah, do prvega zavoja na snegu.

Delavsko izročilo in družabnost

Jošt, 1. maja - Tradicionalno srečanje kranjskih delavcev na Joštu je letos spet privabilo veliko ljudi. Namesto klasičnega slavja so ob prazniku dela tod doživeli veselo družabno srečanje.

Vinko Hafner med kranjskimi sindikalisti

Že od jutra, ko je kranjska pihalna godba z budnico dvignila Kranjčane v sončni slovesni dan, so se proti Joštu odpravljale skupine hribovske opravilnih izletnikov. Ob 11. uri se je namreč na vrhu začelo proslavljanje, ki pa letos ni bilo slovesno do pompoznosti, pač pa zlasti družabno. Z odra je kakih 3000 prvomajskih obiskovalcev Jošta pozdravil predsednik kranjskih sindikatov Jože Antolin, z zborovskim nastopom, satirično recita-

delavskega izročila, toda vse bolj se sprevrča v družabna srečanja. Meni je bilo bolj všeč poprej, ko je bilo praznično in slovesno. »Rezka Kuralt: »Prvikrat sem na Joštu in zelo lepo se mi zdi. Poslej bom prišla večkrat, če mi bodo le moči in volja dopuščali. Nisem prav zagrozen hribovec, v nasprotju s svojim možem, ki jo domala vsak dan mahne na Jakobka.«

Med gosti je bil tudi Vinko Hafner, častni

Franc Oman

Rezka Kuralt

Adolf Sitar

Alojz Poljanšek

cijo in nekaj instrumentalne glasbe so poživili dan visoški kulturniki, nato pa je še dolgo v popoldne igral ansambel Lipa. Adolf Sitar, sekretar kranjskih sindikatov, ki so organizator prvomajskega srečanja, nam je povedal, da so na Joštu s kresom slavili že predvečer praznika, sicer pa ljudje prav toliko kot zaradi tradicije prihajajo iz družabnih razlogov. »Prvomajski pohod na Jošt je nekakšen družinski družabni dogodek, kar smo letos skušali pri programu tudi upoštevati. Manj poudarka smo dali proslavi, tudi srebrnega znaka ZSSS ne podeljujemo več, pač pa smo ljudem zastoj razdelili nageljne in kupone za malico. Da smo to finančno zmogli, smo Zvezi sindikatov Jugoslavije odrekli dosedanji delež članarine.«

In kako so prvomajski Jošt doživljali obiskovalci? Alojz Poljanšek: »Vsako leto za 1. maj prihajam na Jošt, pred tremi leti sem bil tu tudi nagrajen s srebrnim znakom sindikata. Tukajšnje praznovanje naj bi bilo zaradi

občan Kranja in nekdanji sindikalni funkcionar, ki se vsako leto za praznik dela peš poda na Jošt. »Veseli me, da se je ob 1. maju zbralo toliko ljudi,« nam je dejal. »Tudi veliko mladih vidim in teh zagotovo ni nihče silil na proslavo. Ob prazniku dela se bodo ljudje tu še vedno srečevali in prišel bo čas, ko jih bo spet več kot letos.«

Med obiskovalci ni manjkalo niti »starih Joštarijev«, tistih, ki ne meneč se za vreme vsako nedeljo grizejo kolena v hrib. Med njimi je bil tudi Franc Oman: »Spoštujem izročilo delavskega praznika, zato sem tu. Privabila pa me je kot vselej tudi družina, saj se tu gori zbiramo sami najboljši ljudje. Tudi zdravje in rekreacija in nenazadnje topla joštarska peč so razlogi, da sem jo že navsezgodaj ubral sem gor. Prihajam vsako nedeljo, pa tudi med tednom občasno, v knjigo pa se že dolgo več ne vpisujem. Važnejše kot podvig je zdravje.«

D. Z. Žlebr

Križna gora, 1. maja - Številni Škofjeločani so se na praznik dela zbrali na tradicionalnem srečanju na Križni gori. Srečanje, ki ga je organiziral občinski svet SSS je bilo veselo, slavnostni govornik pa je bil Sandi Bartol. Podelili so tudi letošnje občinske prvomajske nagrade, med drugim jo je prejel podjetje Niko iz Zeleznikov. Slika: V. Stanovnik

Prvomajsko praznovanje se je v tržiški občini začelo zjutraj z budnicami v mestu, na Ravnah-Bistrici, v Kovorju in v Križah. Nadaljevalo pa se je ob 11. uri na Brezjah pri Trziču, kjer so po pozdravu predsednice podelili srebrne znake Zveze svobodnih sindikatov in priznanja ter pokale najboljšim za rezultate na športnih tekmovanjih in igrah.

A. Z.

Zbor skupnosti borcev

Kranj, 4. maja - Domicilni odbor Gorenjskega vojnega področja s sedežem v Škofji Loki vabi na zbor skupnosti borcev Gorenjskega vojnega področja, Komandant in Partizanskih straž. Zbor skupnosti bo v petek, 11. maja, ob 10. uri v veliki dvorani Doma JLA v Kranju, Nazorjeva ulica 3. Odbor vabi vse borke in borce, da se zbora udeležijo. Posebnih vabil odbor ne bo pošiljal.

Konkurenčna šola za voznike tudi v Kranju Do izpita v dobrem mesecu

Kranj, 3. maja - Potem ko je Združenje šoferjev in avtomehaničarjev Škofja Loka s pomočjo republiške zveze z novim letom odprlo šolo za voznike v Škofji Loki, je veliko zanimanje Kranjčanov zanj terjalo odprtje šole tudi v Kranju. Prostor je dobila v delavskem domu.

V pičlih treh mesecih je v novi škofjeloški avto šoli, ki se ponaja z najsodobnejšimi učili, s kakovostnimi vozili opel corsa in golf, pridobilo voziški izpit že okroglo sto kandidatov. Rekord šole oziroma njenega kandidata je izpit v 37 dneh.

Kot rečeno, je med kandidati veliko Kranjčanov. Namesto da bi oni še naprej prihajali v Škofjo Loko, se je avto šola približala njim in jim omogočila karseda racionalno izkoriščanje časa. Dvorana v delavskem domu, ki je sredi Kranja, v stičišču avtošolskih zvez, je temu samo v prid. V njej se bodo poleg tečajev za pridobitev voziškega dovoljenja A in B (prvi se bo začel predvidoma sredi maja) odvijalo tudi izobraževanje za poklicne voznike.

H. Jelovčan

33 X ALFA ROMEO 33 Nuova

7 milijonov din
35.000.000 din

KONČNO ŽREBANJE 13. 5. 90

